

Ukázka z kapitoly o J. L. Turnovském

Předčasnou Tylovou smrtí se určitá vztahová neuspořádanost projevila ve své nahotě a ke škodě pozůstalých. Postavení obou sester nebylo zrovna příznivé, Tylův skon odhalil skutečnost dvou zvláštních vdov. Magdalena se musela oficiálně tvářit, že sirotci po manželovi patří jí a na ní bude ležet starost o jejich hmotné zajištění. Prostředků se stále nedostávalo. Skromná herecká gáže nemohla nakrmit tolik hladových krků.

Z čirého zoufalství posílala žádosti o finanční výpomoc na různé strany. Vypovídají o smutných poměrech: „Hoch jeden se nám dnes v noci roztonal a já nemám ani krejcaru v domě abych mu trochu kořínku nakoupila které by mu bolest ulevili, i obrácím se tedy k Vám Milostivý pane prozbou svou, račte se tentokráte opět nade mnou smilovati, a třeba sebe menší podporou z nesnáze té nám vypomoci.“

Adresát žádosti, K. A. Vinařický, ji vyslyšel, a dokonce opakovaně, přestože téměř každý vlastenec tehdy zápasil o skývu chleba. Pouze Karel Havlíček Borovský si mohl poněkud více finančně vyskakovat. Peníze si ale vždy poměrně úzkostně střežil, a navíc ho v této době již kryla zem. Annu a Magdalenu mohl vysvobodit jedině pragmatický sňatek s mužem – živitelem. Magdalena se cítila na něco takového stará, Anna ještě věk

na vdávání s přivřením očí měla. Kdo by si ji ale chtěl vzít s houfem rozjívených ratolestí? Kupodivu se jeden dobrovolník našel. Jmenoval se Josef Ladislav Turnovský. Tento vyučený knihkupec ze Sobotky velice obdivoval Tyla. Již jako sedmnáctiletý ho žádal o přijetí do kočovné herecké společnosti. Tyl sám nazýval divadlo hadem z ráje a snažil se bystrému mladíkovi nápad vymluvit. Vždyť se mohl věnovat svému povolání a vyhnout se nouzi, která na něj u venkovského divadla čekala. Zřejmě mu to nevysvětlil dost důrazně, protože již za dva roky Turnovský získal angažmá v Prokopově divadelní společnosti. S Annou se potkal po letech u Štanderovy společnosti.

Herce dojímal osud Tylových žen a usilovně přemýšleli, jak jim pomoci.

Turnovský vymyslel celkem jednoduché a snad účinné řešení. Když požádal Annu o ruku, určitě jí způsobil mírný šok. Zřejmě se musela nejprve projít na čerstvém vzduchu, než vůbec chytila dech. Ucházel se o ni chlapec o celých šestnáct let mladší! Možná se jí dotklo, že se k tomu rozhodl z obdivu k Tylovi. Hodlal se prý především postarat o děti, o ni vlastně až tolik nešlo. Anna proto dlouho nepřemýšlela a Turnovského odmítla.

Rozhodla se, že raději zahyne v bídě, než by se ocitla v dalším poněkud neobvyklém soužití. Navíc Tyl ji skutečně miloval a ona při své povaze netoužila po svatbě z donucení. Turnovský projevil opět svou houževnatost.

Tak dlouho ji uháněl, až ji přesvědčil. 27. dubna 1861 se v Jindřichově Hradci konala svatba značně nesourodého páru.

Turnovský si na sebe uvalil balvan, aniž tušil, co ho vedle stárnoucí subrety potká. Anna měla rovněž vzít včas rozum do hrsti a pragmaticky počítat.

Novomanžel se totiž nechystal stoupnout si za knihkupecký pult, naopak hodlal nadále sloužit múzám. Důsledkem toho se jich peníze nedržely, spíše je rychle opouštěly. Magdalena je nemohla podporovat, protože v důsledku zhoršení zdraví musela ukončit ještě před jejich sňatkem své působení na prknech, co znamenají svět. Přišla totiž o hlas a tím pádem i o obživu.

Magdalena je nemohla podporovat, protože v důsledku zhoršení zdraví musela ukončit ještě před jejich sňatkem své působení na prknech, co znamenají svět. Přišla totiž o hlas a tím pádem i o obživu.